

Explicació del joc de cartes sobre l'evangeli de Mateu

· Presentació:

Us oferim aquest senzill material en el marc de la X Setmana de la Bíblia, amb el desig que pugui ajudar a grups i comunitats a conèixer una mica millor com es troba organitzat l'evangeli de Mateu, i a partir d'això, veure com l'evangelista ens està remarcant alguns aspectes claus que ens ajudin a acostar-nos a la figura de Jesús i al seu missatge.

· Preparatiu prevís: impressió de les cartes

Necessitarem imprimir el document de les cartes en cartolina, en mida A4. Necessitarem 3 fulls per a tenir un joc de cartes complet (22 cartes). Però és molt aconsellable imprimir 2 jocs complets, fent servir 2 colors de cartolina diferents. Així podrem alternar els colors de les cartes retallades, i podrem diferenciar millor mentre juguem les cartes que corresponen a seccions de l'evangeli, i les que corresponen a textos d'exemple. Convé triar, això sí, dos colors de cartolina de to clar, per facilitar la lectura.

També ens caldrà imprimir un tercer joc complet en paper blanc. Aquest no el retallarem, i servirà de guia a la persona moderadora del joc, per comprovar si s'han fet bé els emparellaments.

· Dinàmica del joc:

Es tracta del joc "cada ovella amb la seva parella", o més concretament, en aquest cas "cada secció de l'evangeli de Mateu amb els seus textos corresponents d'exemple". El joc en sí és molt més senzill que aquest títol tant llarg.

Manera com es juga: disposem de 22 cartes, 11 de les quals contenen fragments de l'evangeli de Mateu, i les altres 11 un títol que indica una secció o bloc de l'evangeli, amb una petita explicació de què mena de relats trobem en aquella secció i el seu sentit dins del conjunt de l'evangeli. Convé que us feu una còpia dels fulls on hi ha les cartes per poder retallar-les, a ser possible fent fotocòpies sobre cartolina. El moderador/animador del grup ha de tenir al davant també l'original sense retallar, així sabrà quines són les parelles correctes.

Les cartes s'han de posar totes esteses cap per avall sobre la taula. Potser el millor serà posar-les per separat, a un costat totes les que tenen textos, i a l'altre costat les que es refereixen a seccions. Cada membre del grup, per torn, agafarà dues cartes, una de cada tipus, llegirà què hi posa, i si no formen parella, les tornarà a deixar al mateix lloc cap per avall, i passa el torn al jugador següent. Tothom haurà d'intentar anar recordant en quin lloc hi ha cada carta i quan aconsegueixi formar

una parella les col·locarà juntes de manera visible en un altre lloc de la taula per anar construïnt entre tots l'esquema de l'evangelí de Mateu, amb els seus textos d'exemple.

El qui ha aconseguit formar una parella pot aleshores continuar agafant dos cartes més, fins que falli.

· **Una altra possibilitat per jugar amb les cartes:**

Pot resultar més dinàmic, especialment per a un grup de més de 3 o 4 persones (però tampoc més de 7 o 8, donat que només hi ha 22 cartes), jugar a fer les parelles amb el joc del "burro".

Es barregen les cartes i es reparteixen totes entre els jugadors. Es deixen un parell de minuts per a que cadascú es llegeixi les cartes que li han tocat i vegi si pot formar ja alguna parella.

Si és així el jugador descarta les parelles de cartes que tingui, deixant-les visibles sobre la taula, i l'animador comprova que estiguin bé, comparant-les amb la plantilla.

Un cop s'han descartat totes les parelles ja formades, comença el joc. L'animador diu "una, dos i tres", i a la de tres tothom s'ha de desfer d'una de les cartes que té, posant-la a la taula cara avall, davant del company que té a la seva dreta. Cadascú recull la carta que li han passat, i l'animador els deixa uns segons perquè se les mirin (no gaires, 10 segons més o menys). Passat aquest temps es torna a dir el "una, dos i tres" i tothom ha de passar una altra carta.

L'intercanvi de cartes s'atura quan algú troba una nova parella, aleshores les deixa ràpidament al centre de la taula tot picant fort amb el palmell de la mà i cridant "burro!!!" (en lloc d'aquest terme propi del món de la zoologia, es pot fer servir un altre més adequat al tema com per exemple "Mateu!!!").

Els altres jugadors han de posar ràpidament la seva mà a sobre de la del primer jugador que ha picat. Qui sigui el darrer en posar la mà s'endurà de regal una carta que li doni el jugador que ha fet la parella. Això si la parella era correcta. En cas contrari serà el jugador que s'ha equivocat el qui es quedi amb una carta extra que li entregará el segon que hagi picat, a més de les que ja tenia. Guanya el qui es queda abans sense cap carta.

· **Descripció de l'esquema que segueixen les cartes:**

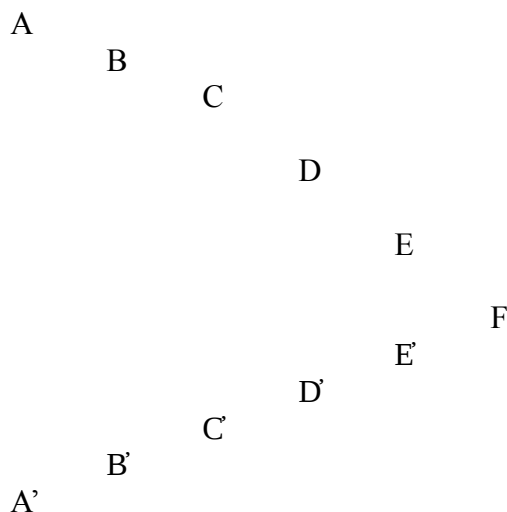
Les 11 cartes que corresponen a seccions van marcades amb lletres A, B, C, D, E, F, E', D', C', B', A'. En canvi les cartes amb textos no van marcades de cap manera. Entre tots els membres del grup s'haurà de discutir a veure a quina secció

de les que ja s'han llegit deuen correspondre aquells textos. En la descripció de cada secció hi ha prou pistes per encertar-ho. Si el grup no ho encerta, l'animador disposa dels fulls on hi ha les cartes ja posades per parelles, de manera que pot dir al grup si aquella parella és correcta o no.

Perquè aquestes marques tant estranyes, A, B, C, D, E, F, E', D', C', B', A' ? Doncs perquè l'evangelí de Mateu, com molts altres textos bíblics i molts altres escrits antics d'Orient, segueix una **estructura concèntrica**. Hi ha un bloc central, F, envoltat per una sèrie de blocs relacionats de dos en dos. Així A té una temàtica semblant a A', mentre que B està relacionat amb B', etc. Era una manera molt comú en aquell temps de que els lectors veiessin quina eren les idees centrals de l'escrit.

Això ens pot semblar estrany, nosaltres estem acostumats a organitzar un discurs de manera **lineal**: una introducció, primera idea, segona idea, etc., acabant amb una conclusió. Però cal tenir present que en aquell temps el paper era escàs, s'escrivía el text tot seguit, sense signes de puntuació, tot en majúscules, sense separacions entre paràgrafs, ni tan sols entre paraules. I la majoria de la gent només podia escoltar el text que una persona llegia, de manera que s'**identificaven les parts** d'un escrit per la **repetició d'idees semblants**.

En el nostre joc veurem aquesta estructura situant les parelles que anem fent ordenades en un lloc visible de la taula fent la forma:

Col·locant-les així podrem veure els paral·lelismes entre els diferents blocs.

I la darrera qüestió a fer-se en aquest joc. ¿**De què serveix descobrir aquesta estructura** de l'evangelí de Mateu ? Doncs ens serveix per veure què ens diu en conjunt l'evangelí, **quin missatge fonamental ens vol transmetre**.

Els evangelistes recullen tradicions sobre fets de la vida de Jesús, i paraules seves que els han arribat dels anteriors cristians, repetides oralment. I volen posar tot això per escrit per deixar un testimoni el més fidel possible de qui era realment

Jesús. No poden canviar el que els ha arribat per tradició, però unes paraules aïllades es poden interpretar de maneres molt diferents, tretes fora d'un context.

Els evangelistes han de **donar un sentit** a tot un recull de paraules de Jesús sobretot **a partir de la manera com les organitzen**, la manera com situen tot allò dins del marc d'una vida de Jesús que acaba en la creu i la resurrecció. Per això entendre l'estructura de l'evangeli ens serveix per veure què és el que l'evangelista considera fonamental, el **nucli** del missatge de Jesús.